

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Egész évre	10	—	kr.
Felévre	5	—	"
Negyedévre	2	50	"
Egy órára	1	—	"

Egyes szám ára 4 kr.

Felelős szerkesztő: **KOHÁNYI GYULA.**
Főmunkatárs: **IFJ. MÓRICZ PÁL.**
Kiadók: **HOFFMANN és TÁRSA.**

Hirdetési díj:
Nagyobb hirdetések a közlönyben külön megbeszélés tárgyában.
Helyesírók díja külön megbeszélés tárgyában.

Történelem-hamisítás.

Debreczen, febr. 24.

(B.) Régóta tapasztaljuk már, hogy akadnak emberek, akik bizonyos helyen azzal akarnak maguknak érdemeket szerezni, hogy a magyar történelem azon részeit, amelyek a magyar nemzet gyalázatos eltiprásáról szólnak, — meghamisítani igyekeznek az eltipró szépítményével.

1848—49-iki dicső szabadságharcunk története kínálkozik leghalásabb tárgyal az ilyen hazaáruló kísérleteknek amelyek közül nem a legutolsó volt a Görgey Arthur rehabilitálására indult, de csütörtököt mondott törekvés.

Most, hogy a függetlenségi és 48-as párt mozgalmat indított meg a szabadságharc felszázados évfordulójának megünneplése céljából, egyik fővárosi lap hasábjain ifj. Abrányi Kornél orsz. képviselő, a „királykönyv” hirhedt szerzője aulikus hajlamaitól elragadtatva újabb történelemhamisításra vállalkozott.

Fellebent a fátyolt, a melyet személyi vonatkozásaira nézve a magyar nemzet az 1849-iki s ezt követő véres eseményekre és üldözésekre kizárólag borított. Az október 6-iki gyilkosságnak, a melynek 13 tábornok esett áldozatul, egész ódiáját egy osztrák várparancsnokra akarja rázudítani.

Azt állítja ugyanis a nevezett ur, hogy már október 5-én megérkezett Aradra a császár parancsa, a mely megkegyelmezett a 13 vértanú életének. De a várparancsnok e parancsot habár

tartalmát tudta, csak a kivégzés után bontotta fel. Ez állítás bizonyítására felhivnak egy ismert aulikus főurat és egy 1848—49-iki honvédtábornokot, Görgeyt, a ki magát se moshatja tisztára, annál kevésbé másokat.

Nagyon hamar készen lehetünk annak bebizonyításával, hogy a császári kegyelemről szóló hír egyszerűen mese. Vajjon ki tud képzelni az osztrák hadseregben, a melynek összetartását, erejét csupán és kizárólag a császár parancsa, az eziránt való feltétlen és vak engedelmesség képezte olyan katonatisztet, a ki a császári parancsral dacolni merészelt volna? És ha ez mégis megtörtént volna, ki képzel olyan osztrák katonai fegyelmet, a mely ezt a halatlan fegyvelemsértést a legkegyetlenebb büntetéssel meg ne torolta volna nyomban?

Ettől eltekintve, tudjuk nagyon jól hogy a gyászos emlékezetű okt. 6-ika csak kezdete volt a tömeges vérengzésnek, üldözésnek és kínzásoknak. Ha a császári kegyelem csakugyan reá akart volna mosolyogni az október 6-án kivégzettekre, mennyivel inkább áradt volna a később kivégzettekbe és kintzókra, a kik kisebb emberek voltak kevésbé »bőnösek» az október 6-iki vértanuknál? Avagy egész Magyarországon és Ausztria váraiban mindenütt olyan várparancsnokok és osztrák tisztek voltak, a kik a császári parancsokat, a azok kegyelemre szóltak, végrehajtás nélkül zsebre vágták?

Ha csak a legkisebb valószínűsége

get lehetett volna adni az Abrányi által állított kegyelmi ténynek, ugy azzal bizonyára előhozakodtak volna akkor, a midőn a dinasztának érdekében állt s hajlandósága volt a magyar nemzetet kiengesztelni. Sgk alkalom volt erre; például az ifju császár magyarországi körutja, az osztrák-poros 1866-iki háboru, az 1867-iki ugynevezett kiegyezés stb.

Minek hát megbolygatni most olyan iszonyu dolgok emlékét, a melyek ma is arczánkba kergetik a vért s a melynek csak személyi vonatkozásaira bocsátottuk a feledés leplét?

Hiszen akkor elő kell állnunk az igazság érdekében azzal a hiteles adatokkal bebizonyított tényvel, hogy a további vérengzéseket az addigiak fojtó gőzével megundorodott orosz czár erélyes tiltakozása gátolta meg, a melyet fenyegetés is kísért.

Akkor nekünk eszünkbe jut és fel kell említenünk, hogy mig mi magyar nemzet a szabadságharc leveretése utáni relettőségekre is bizonyos mértékben fátyolt borítottunk: addig Bécs legdicsőbb hőseink és emlékeink tisztelését s a kegyeletnyilvánítást is rossz néven veszi tőlünk.

Nem hiheti el senki, hogy 1849-iki október 6-án a vértanukra császári kegyelem várt. Hiszen ha előbb nem, ugy az aradi vértanuk szobrának leleplezésekor nyilvánulhatott volna az engesztelődés bármily egyszerű formában. Avagy ez az engesztelődés megtörténhetett volna akkor, a midőn a magyar

A „DEBRECZEN” TÁRCAJA.

ISTEN VELED!

— A Debreczen számára —

Irtta: Kovácsi Kálmán.

Ne mondd, ne mondd: csak engemet szeretsz
S miként az Isten: lelked ugy imád —
Rég volt, midőn még hittem a mesét,
Én nem hiszem már szép ajkad szavát.
Szeretsz, vagy nem, oh, többé azt se bánom,
Vagy, hogy ha szived végkép elfeled,
Mert ez van ott fönn csillagomba írva:
Nem lettem volna boldog én veled. . .

Te büszke voltál, az vagy még ma is,
Én egyszerű, mint minden dalom.
Te változó, mint csalfa május-ég,
Én mindig egy, kit eszmény karja von.
Te porba hulltal réges régen . . . engem
Föllengő szárnyam nap felé ragad —
Te már sötét árnyékkal is beéred —
Én még imádom minden sugarat . . .

Te már eladtad régen szivedet,
Hiszen szerettél százat is talán,

Midőn véred még könnyen lángra gyúlt
Az első álmok rózsás hajnalán . . .
Rajtad kívül én senkit sem szerettem:
Tiéd volt bennem mindenik érzetem —
S rólad daloltam amnyi, amnyi dalban:
Te voltál céltom, üdvöm, mindenem.

S most már mindennek vége, vége van,
Csodás szemed már másra is vedel.
Hazugság volt a csók, a vallomás . . .
Lelkembe rezgett szép tekinteted . . .
És mégis én csengek még utánad —
Te meg kacagasz csak jó lelkem felett
S a hajnal-álmot elfeledni vágyod —
Feledd, feledd el és — Isten veled!

Találkozunk még sokszor, meglehet,
E földi élet lármás színpadán
S mit eljátszattál egykor én velem:
Eljátszattál még százzal is talán —
S lehet, hogy majd egy-egy nagyobb szerepben
Pirosló ajkad ajkamhoz tapad —
S vallasz nekem még egyszer új szerelemet,
Ha ugy kívánja majd a szindarab!

Harcz a halottal.

— A Debreczen eredeti tárczája. —

Mondjátok meg nekem: lehet-e felvenni a harcot egy halottal, lehet-e bosszút állni egy néma siron? Mondjátok meg, megmozdul-e ott lent az az összeszorított ajak, a melylyel innét feleselgetnek, megsajdul-e a szív, a melynek emlékén tánczolván tipor az élő gyűlölete?

És mondjátok meg: ha egy önző, nemtelen szív tehetetlen daczában kihívja maga ellen a halott bosszuját, szembe mer-e nézni emlékével az éjszaka csendjén, nem csuklik-e meg gögös, bücsős feje, ha megjelen előtte a sötétség fátyolán egy koporsó, a melynek üveg fedelén át kérdőre vonja egy viaszszárga arc, két lehunyt szem — mit vétettem neked? . . . miért teszed ezt velem? . . .

Visza mer-e szólani akkor a gyáván reszkető ajak s az eszelős, merev tekintetben felcsillan-e az oktalan dacz, hogy feleljen a lelkiismeret szavára?! És a fejfa tövével melyen a föld alatt, megérzi-e a foszladozó

nemzet atyját hozták haza koporsóban, hogy az édes hazai föld legyen örök nyugalomnak helye... Vagy talán ezt is a »várpapancsnokok« gátolták meg?

Bécs részéről ebben az irányban nem történt semmi. Ellenkezőleg. Mindent megtettek, hogy ezen, valamint más, a szabadságharcra némileg is emlékeztető ünnepek alkalmából a magyar kormány s a magyar országgyűlés hivatalosan résztvegyen. Megtörtént Bécsből minden arra nézve, hogy megkerítsék a dicső multról megemlékezni akaró magyar szíveket és lelkeket.

A történelem igazsága szent, mint az oltár. Az igazság meghamisítása szentségtörés. Igen tanácsos lenne egy a nemzet, mint a dinasztia fölől felfogott érdekében tartózkodni az ilyen veszedelmes szerepelektől.

A képviselőház mai ülése. A képviselőház ma tartott ülésén folytatták és be is fejezték a földmivelési költségvetés tárgyalását. Szóltak gróf Károlyi Sándor, gr. Zichy Jenő, Aszóth János és Szócs Pál. A honvédelmi tárczára ma még nem került a sor, mivel a ragadós tüdőlobról szóló törvényjavaslaton kívül három kisebb bizottsági jelentést is letárgyaltak. Az ülés végén Perczel Dezso belügyminiszter válaszolt Kubik minapi interpellációjára.

A függetlenségi és 48-as Kossuth-párt Kossuth Ferencz elnöklete alatt tartott értekezletén a honvédelmi tárcza költségvetését tárgyalta. A jegyzőkönyvet Kubik Béla vezette. A tárcza költségvetését dr. Tóth János ismertette, mely körül élénk eszmecsere indult meg. Dr. Tóth J. indítványozza, hogy a párt a költségvetést általánosságban se fogadja el. Komjáthy Béla, Thaly Kálmán, Györy Elek, Rákóczi László, Pichler Győző, Rigó Fe-

rencz, Bráza Kálmán, gróf Benyovszky Sándor, Antal Pál, Oláh József és Leszka Gyula felszólalásai után a párt elhatározta, hogy általánosságban sem fogadja el a költségvetést s a párt álláspontjának kifejtését Komjáthy Bélára bizza.

A szigetvári választás. A szigetvári választókerületben a függetlenségi párt Olaj Lajost állítja feljelöltül. Olay vasárnap tarja programbeszédet, mely alkalommal Kubik Béla, dr. Tóth János, Boda Vilmos és Hentaller Lajos fogják a jelöltet leki-sérni a kerületbe.

Egy főispán, akinek nem kell a kvótaemelése. Kálly András, Szabolcsmegye főispánja, a »M. All.« értesülése szerint beadta lemondását. A lemondás okául azt emlegetik, hogy Kálly András a kvótaemelése ellen foglalt állást. Tény az, hogy többször kinyilvánította azon elhatározását, hogy a kvóta emelése esetén állásától megválna. Utódjait Pongrácz gróf van kiszemelve.

Debreczen állatforgalma.

Debreczen, február 24.

(k.) Meglepő hírt hozott a távirója képviselőház tegnapi üléséről. Olyat, a mely valóban megállítja az esztét az embernek annál inkább, minél jobban ismeri a debreczeni viszonyokat.

Arról szól a hír, hogy a debreczeni vasúti állomás főnöke a kit eddig minden tekintetben korrekt és pontos hivatalnoknak ismertünk, nem hajtotta végre a földmivelési miniszter rendeletét s nem vette fel a Bécsbe küldeni szándékolt állatokat, holott ezzel nemcsak a fejelem ellen vétett, hanem Debreczen polgárságának is kiszámíthatatlan károkat okozott.

Ugy mondta tegnap Darányi miniszter, hogy az állomásfőnök ellen megindította a vizsgálatot, — a dolog érdemének speciális részébe bemenni tehát sem időszerű sem ildomos nem volna; — annál szükségesebb azonban ez alkalomból bizonyos általános szempont mérlegelése.

Ami magát az állomásfőnök vétségét illeti, azt — úgy hisszük — ebben az egy szóban megmagyarázva találhatjuk: bürokrácia. Az államvasúti főnökek köz-

vetlen parancsnoka az üzletvezetőség és igazgatóság, azután a kereskedelmi miniszter.

A szolgálati ut a bürokráciában az, hogy ha más miniszternek van rendelete valamely közhivatalnokhoz, mint akinek közvetlen hatósága alatt áll: a rendelet csakis a közvetlen felettes miniszterium irodáin mehet keresztül le az illető tisztviselőhöz! Így kellett volna a bürokrácia megrögzöttsége mellett történnie a bécsi zarlat feloldását tudató távirattal is — azonban a sietség nem engedte az állomás főnök pedig nem merete magára nézve a nélkül kötelezőnek tartani a földmivelési miniszter rendeletét, hogy azt ne a kereskedelmi miniszter tudassa vele.

Ebben a dologban igen nagy tanulság van. Nem szabad a szélsőségekig vinni semmit, még a bürokráciát sem.

Hiszen ezt a szélsőséget nyögjük itt Debreczenben már hónapok óta. Tudvalevő dolog, hogy Debreczen mezőrendőri szempontból harminczkét járásra van felosztva, amelyek tényleg is jobban el vannak különözve egymástól, mint akár egyik kisközség a másiktól s mégis, míg egyben is állatbetegség fordult elő, lett legyen bár a többi régóta veszedelmes — az egész határ zár alatt maradt.

Hányszor ígerte a földmivelési miniszter hogy segít ezen a kalamitáson, a melynek a hátrányánál csak a neveltségessége nagyobb s ime odajutottunk hogy mikor végre valahára az egész felszabadult, még akkor am belőle a polgárságnak semmi haszna.

A városi hatóságnak kellene ezeket a dolgokat sokkal ébereggyel figyelemmel kísérnie. Itt jajgatnak, amott panaszkodnak, a városi tanács pedig összedugja a kezét és nem csinál semmit, vagy ha megmozdítja is a füle botját, annyit ér mint az élet elixir: se nem árt, se nem használ. Pedig ha valaki, hát a mi főispánunk kivihetne mindent a kormány nál, ha akarna, hiszen nincs — ilyen csendes világ több az országban, mint hajdu vármegye és Debreczen városa, ezt összehívhatják, megkorbácsolhatják, szíjat hasíthatnak az autonómia hátaból, meg sem mozdul rá, csak szavaz mint a parancsolat, a főfőkor-mányviszók a főispán kívánja...

Ime, főispán ur! Mindent megtesz önnek a kedvéért ez a város, ön még annyit sem

test, hogy emlékével csatáznak az élők, hogy már örökre csendes szívével harcra kel az akit egyszer nagyon szeretett?

Ah, én nem hiszem!

A siron tul — ha elvetjük az árjak ósének tanát és nem hiszünk abban, a mi boldogabb mint az örök üdv: a nirvánában — az a felszabadult lélek megérti a földi szenvedélyeknek valamennyi okát és csendes nyugalommal vigasztalja azokat, kik virágot ültetnek sirjára: »Ne bántson benneteket semmi attól, a ki méltatlan hozzám, az én almáimra a ti szíveteknek szeretete von szemfödte...»

Szirányi György éppen azon a napon töltötte be ötvenedik évét, mikor gazdaasszonya hosszúra nyúlt arczal adta át a borotvált képű Jeannak a legújabb frakkot, a mely a nagyságos ur esküvőjére készült. Az öreg asszonynak sehogy sem volt inyére urasága hazassága, meg volt győződve arról, hogy ezentul nem lesz a teljhatalmu uralkodó a háznál és legfeljebb, ha egy ötödét rakhatja az »egylet«-be annak, a mennyit eddig »évenkint« megakarított.

— Sehogy sem lesz eunek jó vége Jean, szolt és kezével lemondólag legyintett egyet.

— Na ja, felel az inas, miközben fel-felhuzogatta a szemöldjeit, — a nagyságos

ur már nem fiatal, s az új asszony még nem öreg. Na ja, persze. Nekem semmi közöm hozzá Frau Betti; a nagyságos ur tesz, a mit tesz!

Frau Betti szótlanul csóválta a fejét.

Egy hosszú, éles csegetyűszó rebhentette őket széjjel.

— Jesses, Frau Betti, a nagyságos ur vár. Gyorsan a gilet-t is! És hosszú lépésekkel iramodott a hang irányában.

Szirányi György, mikor már utra készen az ajtó felé indult, még egyszer visszafordult és dolgozó szobája felé sietett.

— Szerencse, hogy nem vagyok babonás, szolt magában, mert jellek vehetném, hogy izgatottságomban anyámról megfeledkeztem.

Inasától átvette a frissen szedett rózsákat, a melyeket naponkint szobájába rendelt, fiatalos, könnyű lépésekké! tartott íróasztala felé és megilletődve állt meg ott egy élet-nagyságu térdké előtt. A virágot egy kis állványra tette, s egymásba fonódott keztyűs kezeiben tartva cizillinderét — senki előtt nem kellett takarnia — két nehéz könnyét szabadon hagyta lefelé gurulni az arczán.

Annak a szép képnek eredetije már évek óta halott. Mikor még az élt, nem érezte szívében azt az ürességet, a melyen ma kíván változtatni. Akkor egymásnak éltek, egymá-

sért voltak boldogok és a férfi gyermekszívével, anyját imádvá öszült meg. De elvesztvén őt, mikor már tompluni kezdett éles fájdalma, szeretetre vágyott és immár fejére borult a dér, mikor a szerelem számára megnyíllott a szíve.

Magas, egyenesre nyult délczeg alakján kissé meghajolt födetlen feje és imádkozó lelkéből szóra vált a gondolat, hogy áldja meg őt a halott anya szíve...

És az a szív, ha megérezte ezt az imát, hasztalan jaldult fel, mert a végzet erősebb mint az anyák szívének rajongó szeretete!

A menyasszonya, Rente Iza, alig száz lépésnyire kastélyától, az ő falujában lakott. Szegény uri család gyermeke, olyan remek külsővel, a milyent lsten csak jó kedvében ad a földnek. De lelke nagyravágyó, gögös volt, mindig a rendkívülit várta s hogy czélját érje, könnyelműen tépte, bontotta szét azt a köteléket, melyet szívének igaz érzéseivel szőtt meg.

Örömmel huzta ujjára Szirányi, a gazdag földbirtokos ur gyűrűjét és könytelenül gurította el magától a másikat, a kit — ha tagadja is — sokaig vett körül a szerelem ábrándjaival. Kollár Zsiga csendesen visszavonult. Azt hitte, soha sem tudja elfeledni azt a leányt, akit jobban szeretett, mint érdemelte, és ki a tavaszi, virággillattal terhes, bódító estéken

volt képes kivinni, hogy egy állomás főnök végrehajtsa a miniszter rendeletét, mely javára van e városnak!

Minek akkor a főispán?!

Tisza grófok.

Debreczen, febr. 24.

Ki meri még mondani hogy nem boldog a magyar? Hisz a Tiszák grófi méltóságot kaptak! Egyszerre négy darab.

Miért? Miért? Ez olyan probléma, mint a milyenbe a Rottenbillerek meg szoktak bolondulni. Csakis a tizparancsolat szavaival lehet az okát megérteni.

A szentírás ugyanis azt mondja, hogy az apák büneért a gyermekek szenvednek hetediziglen. Ha ez áll, akkor a megfordítottja is igaz: az apák érdemeért a fiukat jutalmazza hetediziglen.

Az öreg Tisza Kálmán sokat vétett Magyarországgal ellen hosszú uralkodása alatt, tehát fiainak bünhődniök kellene.

Igen ám, csak hogy, a mit mi bűnnek tartunk, az bécsi szemüvegen keresztül erény és így ezt honorálni kell négy darab grófi czímmel, vagyis összesen harminczhat águ koronákkal; ami azt jelképezi, hogy Tisza Kálmánnak harminczhat főbűne — pardon — főerénye volt.

Többek közt az: hogy engedte a nyakunkra nőni a nemzetiségeket, hazánkat Ausztria tartományává tette, a mely emelől táplálja az újra csecsemővé lett végelgyengülésben szenvedő osztrák aggastyánt; osztrák malomban örölte a búzákat, germanizálta hadseregünket, saját hatalmi érdekeiért meggyöngyöztette a magyarság erőt, a bihari pontokra fölakasztott minden nemzeti aspirációt!

És most a fiai főnemesek lettek. Ez az egy tény is bizonyítja, hogy ő csak Bécsét szolgálta hűségesen.

A magyarság árán szerzett méltóság koronáján nem ragyog a hazaszeretet glóriája!

Az oláh faj eredete.

Debreczen, febr. 24.

Erdekes tünemény, hogy az oláh faj római eredetének teóriája magyar földön támadt, még a XV. évszázban. Egy nálunk élő olasz humanista, Mátyás király udvari historikusa, Bonfini eszelte ki. Alkalmat adott rá az oláh nyelv hasonlósága az olaszhoz és a latinhoz. Ez az ötlet megbővült, megizmosodott a Sinkai és Mojar Péter kezén. A kuriózus ötletből csodálatos tudomány támadt. Az oláh fajszertet a nyelv hasonlóságából kihüvelykezi a római származást, a Dekebal dákoromán államát Erdély déli határtól a Tiszáig, a megszakítatlan római életet Trajánustól napjainkig. A fajszertet e ragyogó illuzióit a tudás nem bírta és nem bírja legyőzni. A rómaiáság fanatikus kultiválása patriotisztikus oláh körökben Erdélyben és Romániában egyaránt, több a divattal; valóságos szükség. A história és a nyelvtudomány kutatásai, a melyek vitatják az egyenes római származást, a dákoromán államelméletet, az oláhoknak a magyaroknál ősbib megtelepülését Szent-István koronájának területén a pusztában hangzottak el, a hit ma konokabb, megingathatatlanabb, mint volt bármikor. Nem nagy szerencsétlenség; de olyan körülmény, a mit nem fölösleges följegyezni.

Szinte mindent, ami pozitívet csak tudunk az oláh faj eredetéről, nemzetté tömörüléséről, vándorlásairól, a mig állandóan megtelepedtek, magyar elme kutatta ki a mult homályából, magyar elme tette a nemzetek közkincsévé. Inicialó, uttörő a boldog emlékeztető Hunfalvy Pál féleletre terjedő munkásságával.

Nyomában a legtöbb tudással, a legnagyobb szerencsével egy még eléggé fiatal tudós: Ráthy László dr. muzeumunk régiségosztályának egyik őre halad. Kezén a Hunfalvy Pál öröksége szerencsésen és bízhatatlanul megbővült. Néhány év előtt Az oláh faj és nemzete megalakul-

lás a című könyvében meghatározta az eredet kérdését és vazolta a nemzeti megalakulás fázisait. Egy csak nem rég megjelent tanulmánya: A római és a mai Olaszországból, Romagnaterületéről, az Apennin hegyek vidékéről indult ki.

Az eredet kérdése többé nem vitás, Réthy kimutatja, hogy az oláh faj Dalmáciában és a Balkán hegyein alakul meg, hogy az invázió, amely szlav és egyéb fajtájú pásztorokat romanizál, a mai Olaszországból, Romagnaterületéről, az Apennin hegyek vidékéről indult ki.

A kivándorlók is pásztorok voltak, a kik barmaik nyomán ballagva, sokáig nomadizáltak imitt amott a mai Friaul és Krajna területén, a dalmata tengerparton, a mig eljutottak a Balkánhoz.

Ez nem történetelt előbb a IX. század végénél, a midőn a Balkánban már gyökeret hajtott a kereszténység keleti formája. Ez a körülmény magyarázza, hogy az olasz vándorok utódai miért feledtek el a római hagyományokat, miért mondtak le a római keeszténységről.

Az oláhok római eredete sem vitás többé. Az ősök nem római lovasok, nem Trajánus veteránjai, csupán román pásztorok, de a származás római volta vitágosabb és egyenesebb mint eddig volt. Alig csalódnak azonban ha úgy gondoljuk, hogy a románok faji és nemzeti sovinitását ez a világosság sem fogja az igazságnak megnyerni. A valóság azonban valóság, ha tagadjuk is. A világosság sem változik meg lényegében azért, mert szemünk gyöngék, mert konokon lecsukjuk, mert szándékosan nem akarjuk megnyitni.

Junius.

Szinhez.

A virágcsata. Ennek a semmi belső értékkel nem bíró sültlen operettnek még most is, hetedik előadása után is, meg van a maga közönsége. Majdnem zúfolt ház nézte végig tegnap is a virágcsatát és tapsolt, lelkesedett, újrazott ugy a közönség, mintha leg alább is valami Wagner operát játszottak volna. Ehhez járul még az is, hogy a bérlőközönség éppen a Virágcsata előadását használja föl

Tudott mindent. És tudta azt is, hogy nem éri tul a csapást. Tiszta öntudattal, de remegő kézzel írta meg végrendeletét, aztán tágra nyílt szemének szögletében zavaros fényben állt meg két hideg könyccsepp.

— És aztán? — fordul férjének ügyvédjéhez az özvegy, mikor felolvasták a végrendeletet.

— Az ügyvéd felhuzta vállait.

— Nincs tovább, asszonyom. Egyetlen kötelessége van nagyságodnak a végrendelet értelmében s ez az, hogy mig Szirányi nevet mással fel nem cseréli, méltó legyen hozzá. Az özvegyi jog fentartásáig rendelkezésére áll a jövdelem egy csekély töredéke, egyezer kétszáz forint és lakás, mely a boldogult akarata szerint csupán három szobáig terjedhet. Az ügyvéd, a ki régi, bízalmas embere volt Szirányinak és sejtette az okokat, hidegen meghajolt és távozott.

Az özvegy mereven, csaknem ostobán bámult maga elé. Aztán becsengettette Jeant, hogy kocsiját előrendelje. Az inas alázattal jelentette pár párez mulva, hogy a lovakat már elvezették.

— Hát megyek gyalog — vetette fel daczczal a fejét — és megindul Kollár lakására.

nem egyszer feledte kezében a maga forró keskeny kezét.

Szirányi erről nem tudott semmit. Imádkozott a gyönyörű, husz éves leányt, márványfehér homlokával, a melyere szinte csudálatos ellentétben simult a kékben játszó fekete haj s nyílt tekintetű, nagy szemű olybá tüntették fel, mintha egy szépen festett szent kép lett volna.

A férfi szeretetről álmodott, — a leány fényről, aranyokról! az egyik szívet keresett, a másiknak egymagában kevés volt a szív. Az egyik reszkető szívvél várta e napnak üdvét, a másik hidegen számított; az egyik azt a boldogságot remélte, a mit a szívnek legmélye ad, a másik csak abban a boldogságban hitt, a mely a gyémántok ragyogásán törik meg.

S azok a szelid nézésű szemek ugy csaláltak ámitottak ezt a férfit, a ki a jóság eszményképe volt. Az a meleg tekintet, amelylyel fogadta mindig, de hogy mondta volna el neki, hogy a lelkének minden atomja nagyravágyás és önzés, hogy nem nyugalom, — házi tüzhelyet keres oldalánál, hanem egy fénytől, ragyogástól vakító világot, a melyt álmaiban alkotott meg magának a lelke...

*

Hat év alatt megtökeletesedett a fiatal asszony szépsége és megörnyedtek Szirányi

váltai. Hat év után már elmaradtak a rózsák a térkép állványáról. Az a telhetetlen asszony azt akarta, hogy egészen ő töltse be férjének szívet s az a szív gyöngébb volt mint régen és könnyes szemekkel mosolygott hozzá, mikor körülfonta két hizelgő, gömbölyű kar: — az a hallott ugy sem tud már róla, s én féltékeny vagyok rád, add nekem az ő rózsáit.

Pedig törődött is vele! Kárpótlást keresett szívének elfojtott lángolása s csak a látszatot akarta megmenteni. Ő és Kollár Zsiga jól értettek hozzá, hogy a sven majomne sejtisen semmit.

Kollár is egészen az asszony lelkéhez idomult. Akkor ment vele a bűnbe, a sárba, mikor már megszünt becsülni őt, azok közé tartoztak mindaketten, a kik felemelt fővel, nyílt tekintettel fogadják mások köszönését és nem bántja őket a lelki vád, pedig erkölcsi bukásukat nem menti meg a szerelem sem.

És hányan élnek ilyenek köztünk! A kik most olyan fenn hordják a fejüket, oh be meghajtanak a homlokukat, ha tudnák, hogy meglátszhatik rajta a lelkük folytja!

Szirányi Györgyöt egyszer a kerti lugas mögött a földön elterülve találták. Hogy mi volt ennek oka, azt kivüle még két bűnös ember tudta. Megretténve nézett össze a két fiatal: tud hát mindent!

arra, hogy most ez, majd a másik kedvence iránt fejezze ki elismerését. Ez operette mult heti előadásán a páratlan bérlek **L o c s e r e k n é** mellett tüntettek, babérkoszorúval ajándékozván meg a kedvelt komikát, tegnap pedig a páros páholy bérlek hölgyközönsége szép hangú baritonistánkat **B é k é s s y Gyulát** lepte meg egy lyra alakú óriási virágállványon, melyet a közönség zajos éljenzései és tapsai közt nyújtottak fel neki a zenekarból. — **B é k é s s y** eddigi működésével valóban rászolgált arra, hogy a közönség ily meleg, rokonszenves tüntetésben fejezze ki szeretetét iránta. Az előadás különben igen jó volt. Kivüle még **S z e n d e Anna**, **L o c s e r e k n é**, **R u b o s** és **F o l l i n u s z** osztzkodtak a szép sikerben. — A virágdobálás természetesen most is megtette a hatást.

TARKA-ÉLET.

Miért nem nősülnek a debreczeni fiatal emberek.

Kudelka ur lutheranus ember, a magyar és német nyelven kívül **b e s z é l i m a g á t** szlovákul is egészen dobre; egyik állami hivatalnok a szorgalmas tisztviselője. Részt vett már 15 lutheranus filléregyleti theaestélien, ahol sokat tánczolt is. S a legutóbbin is megevett 8 porció sonkát, 9 tányér ászpikot, mi pedig mind a széleskörű női ismeretséget jelzi és Kudelka ur mégis még mindig nőtlen? . . .

A história írók kedvéért szükségesnek tartom azt is feljegyezni, hogy Kudelka urral a **K o r z ó** kávéházban szoktam néha találkozni, hol ő négy darab ezukorkával szokta élvezni a fekete kávé, én meg hárommal a krepcezinert, mert a kapuczinert, mint sokan a szerelmet, nem szereti mindenki, ha tulságig édes . . .

Kudelka ur különben a billiárd körnek nem tagja, de a knékbajnt azért szinte kedveli.

— Kudelka ur? — mondám én egyik délután.

— Nos? — mondá Kudelka ur szinte ezen egyik délután.

— Gratulálni akarok Kudelka ur? — mondám én.

— Mihez? mondá ő, a fekete kávé csodálkozásában reá csöppintve fehér vasalt

A férfi összetörve, csaknem gyávan fogadta a hirt, mely megfosztja ezt az asszonyt régi fénye és kényelmétől. Zavartan hebegett valamit a maga gondterhelt életéről és forró homlokát törülgetve beszállt az elkeseredett, gyűlölettől ittas nővel, a kinek megromlott szíve a halotton akar bosszút állni. Végig nezte Iza ezt az embert és olyan gyűlöletet erzett iránta abban a perczen, hogy meg tudta volna ölni tekintetével. — Kezet sem nyújtva vált el tőle. Tudta most már, hogy nem számíthat senkire, Kollárra legkevésbé! A küszöbön még megállt egy perczre, aztán eszelősen felnevetett.

A Mátra alján, a Zagva mentén évek multán is arról beszélnek a madarak és sutognak a tülevelű fenyők, hogy a kikelettel együtt jó hozzájuk és jár közöttük egy örült lőkü, szivtelen asszony, a ki könyörtelenül tépi meg keskeny, fehér kezeivel a nyárnak virágait egy siron.

És minden jajra, minden vádra csak örök némasággal felel a halott . . .

Margit,

ingére, mely, mint később kitudtam, azért oly vakító hófehér, mivel Kudelka ur azt a **B. B é k é s s y Rózsa** asszony páratlan házi szappanjaival szokta mosatni.

— Hallottam, Kudelka ur nősül ön? — mondám én.

— En? En nem! — mondta Kudelka ur.

— Kudelka ur, talán ön is Kréta bákészül? tekintetem ekkor elfehéredve, elsárgulva felé.

— Nem egészen, hanem, hogy az idői farsangon a nősülésről lemondtam, az mégis összefügg a keleti kérdéssel, mondta Kudelka ur bajszát harcziásan pederítve.

— Az Istenért Kudelka ur? sóhajtottam fel, kezeimet a keblemen összekulcsolva, kérek a nyolcz porció sonka, 9 tányér ászpik nevében illetőleg a tea-estélyi szép tánczosnók nevében azonnal bővebb magyarázatot! . . .

— Hát tudja kérem, mondá nekem ekkor Kudelka ur, de valami kihívó, kötekedő hangon, az ember, ha megnősül így is, úgy is török lesz belőle s a papucs lesz a kormány szentsége . . . Tehát gondoltam én es határoztam a többi nőtlen férfi czimboráimmal együtt, hogy ha már csakugyan a basibuzok-ság van a férjek sorsául előírva, akkor bevárjuk míg a nagyhatalmak elfoglalják Konstantinápolyt, a szultáni várost, mert akkor ott biztosan **l i c z i t á c z i ó r a** kerülnek a padisáh minden kincsei, **i g y a h á r e m i s**? . . . S akkor majd inkább onnét fogunk hozni illetőleg **v á s á r o l n i m e n y e c s k e t**, hogy legyünk igazán törökök, ha már töröknek kell lenni, fejezte be mondókáját Kudelka ur, kinek csakugyan azért olyan vakító hófehér az inge, mert a **B. B é k é s s y Rózsa** páratlan hatású petroleum szappánával mosatja azokat . . .

— Hugocskáim, leányocskáim ebből tehát okulhattok, megtudhatjátok, hogy mi az oka annak, hogy miért nem akar nősülni az ideai farsangon első sorban Kudelka ur, azután meg a többi debreczeni fiatal ember? . . . Hogy egyedül ti, ti kedveseim vagytok annak az oka akik reátartik vagytok akiknek csak a hiu piperén pompán jár mindig az eszetek, akik, ha egyszer főköttő alá kaptatok, csak igavonó bústörököknek tekintetek férjeiteket, csattogós papucsaikkal biztatva azokat? . . .

Mondom, mondom azért tinekitek kedves szép hugocskáim: jobban becsüljétek meg a Kudelkákat, mert annak a **h á r e m l i c z i t á c z i ó n a k** majd a fele se talál tréfa lenni; akkor pedig örökre a fejeteken marad a párta s nem ültethettek belé soha gerlicze fiakat szerelmes kis leánykáim . . .

Paulus.

Egy gyáros öngyilkossága.

— Egy debreczeni előkelő család gyásza. —
(Saját eredeti tudósításunk.)

Debreczen, február 24.

Egy, néhány hónappal ezelőtt még dús-gazdagnak nevezett budapesti csokoládégyáros, **B r a m m e r Henrik**, k i e g y i k e l ő k e l ő d e b r e c z e n i z s i d ó c s a l á d n a k l e á n y á t b i r t a n ö ü l, vetett véget tegnap hajnalban, Budapesten József-körut 18 szám alatt levő lakásán, életének.

B r a m m e r Henrik, kinek Budapesten óriási forgalmu gyára és öt fényes üzlete van, néhány évvel ezelőtt vette nőül **K e l l n e r Dávid** debreczeni nagybirtokosnak Éva leányát, dr. **K e l l n e r Elek**, városunk köztisztvisletben álló orvosának nővérét, ki annak idején a debreczeni társaságoknak kedvelt tagja volt. Boldog házasságban éltek együtt, a melyet csak fokozott az, hogy két kis gyermekük is született, de a sors könyvébe más volt beírva.

B r a m m e r Henrik az utóbbi fél év alatt elvesztette minden vagyonát s az anyagi

romlás, a tönk szélére jutott. Ezt nem bírta elviselni.

Néhány nappal ezelőtt neje, két gyermekével együtt hazajött Debreczenbe szüleinek látogatására. Ezalatt az idő alatt született az a rémes gondolat agyában, hogy megöli magát. Tervét azonban nem hajtotta addig végre, míg meg nem látogatta nejét s bucsut nem vett tőle, keblére nem ölelte két kis gyermekét. Vasárnap egész nap Debreczenben volt s hétfőn reggel a gyorsvonattal utazott vissza Budapestre, a nélkül, hogy családjával a legkisebbet is sejtetett volna.

A rákövetkező éjjel aztán elkövette az **ö n g y i l k o s s á g o t é s m e g i s h n l t.**

Az esetről táviratilag értesített **K e l l n e r** családot mély gyászba borította a nem várt öngyilkosság. Temetésére még az este felutaztak Budapestre.

Az öngyilkosság részleteiről budapesti tudósítónk a következőket közli velünk:

Egy előkelő nagyiparos ölte meg magát tegnap éjszaka. Áldozata lett annak a tulhajtott spekuláczióknak, amely a kiállítás felesztendéjében lábrakapott s amely már annyi embernek ásta meg a sírját. **B r a m m e r Henrik** csokoládé gyáros is egész vagyonát vitte bele a konkurencziába. A vállalkozás nemhogy a kamatokat hozta volna meg, még a tőkét is egészen elvitte. Egy darabig takargatta anyagi romlását, de a mikor már nem titkolhatta tovább, a fizetési képességével megelözésével leszámolt az életel. Az elmúlt éjszaka fölboltta magát és **s z ö r n y e t h a l t.**

Tegnap délelőtt 10 $\frac{1}{2}$ órakor egy munkásleány fölment **B r a m m e r Henrik**ek a József-köruton a 18. számú házban levő harmademeleti lakására. A József-köruton a 11. szám alatt levő gyárból küldte őt **Telbisz** asszony gyárvezetőné, hogy fűtsön be az ur szobájában.

A leány kopogtatott a 11. számú ajtón, de nem kapott választ. Egy kis ideig várt azután visszament a gyárba és azt mondta hogy a gazdának aligha valami baja nincs mert nem akar följöredni.

Most már **Telbisz** nő és **Á dá m** üzletvezető ment **Brammer** lakására, — mert rosszat sejtettek. Ők is kopogtak, de hiába. **Adam** bezulta az előszoba üvegajtóját, mert azt hitte, hogy a kulcs belül van. A mikor ebben csalódott, lement a házmesterhez, a ki lakatosért sietett és ezzel együtt fölment a harmadik emele re. Kinyitottak az ajtót. A hálószoba ajtaját is föl kellett feszítenie, mert a kulcs belül volt.

Mindenki öngyilkosságot sejtett és nem is csalódtak. **Brammer Henrik** az agyban feküdt nagy vértócsában jobbkezeben a szívéhez szorította a kis bulldog revolvert, halántékán a **m e l y s e b t á t o a g o t t** Már meg volt halva.

Rögtön értesítették az esetről a VIII. kerületi kapitányságot, a honnan egy fogalmazó jött. Miután konstataulta az öngyilkosságot elrendelte, hogy a halottat a törvényszéki orvostani intézetbe szállítsák.

Az öngyilkos **s e m m i f é l e i r á s t s e m h a g y o t t h á t r a**, még a feleségének sem irt bucsulevelet.

B r a m m e r Henrik hétfőn d. u. jött meg Debreczenből, ahol feleségét sz. **Kellner** Évát és két gyermekét látogatta meg. Családjá az apósa házában tartózkodik itt. Este 7 óra tájban József köruti üzletébe ment, a hol negyed 9 ig vidáman beszélgetett. — Mielőtt távozott volna, meghagyta, hogy reggel 9 órakor fűtsenek be a szobájában. Egy üveg konyakot is vitt magával. A házmester vallo-mása szerint féltizenegy órakor ment haza és a mikor bezárkózott a szobájába, sokaig égett a lámpása.

A szerencsétlen sokáig készült a halálra. Konstataáltak, hogy féltiter konyakot ivott meg az éjszaka, mert a magával vitt palack csaknem üresen állott az asztalon.

A lövést, a mely még éjjel előtt történt, senki sem hallotta a házban. Abból a körülményből, hogy a mikor a halottra ráakadtak, nem égett a petroleumlámpás, meg állapították, hogy Brammersötétben lőtte magát agyon.

Az öngyilkos példás családi életet élt. Negyvenéves volt és soha sem kinezta semmi fele betegség. Csakis az anyagi romlás ejtette kétségbe. Őt elegáns üzlete van a fővárosban a József köruton, az Andrassy-uton, a Váci-utczában, a Kecskeméti-utczában és a Kerespesi-uton. Valamennyi rosszul ment és egész vagyonát fölemesztette a nagy személyzet.

Haláláról értesítették Debreczenben élő családját és Abbázában üdülő testvérét.

Távirat.

Országgyűlés.

Budapest, febr. 24.

Az országház mai ülésén báró Jósika miniszter is jelen volt.

A földmivelesi tárczánál nagyobb érdeklődést gróf Károlyi Sándor keltett, kinek Rozenberg Gyula, gróf Tisza István és Darányi Naczi igyekeztek volna megfélemlíteni. A tárczát letárgyalván, Perczel Kubik Belának felelt az anyakönyvezési ügyben.

Majd Makfalva Gyéza az utcai hírlapelárusítás ellen kelt ki, interpellálva a belügyminisztert, hogy az elarusítók a szenzációt híjhaszva a köztisztességet, közérkölciséget sértő szavakat, frivol ujdonság címeket kiabálva igyekeznék érdeklődést kelteni folyton tulmenve a határon, — mint Chmay herczegnővel is. Perczel kijelentette, hogy ezutan csak a hírlapok czimeit lesz szabad kiabálni. Honap a honvédelem kerül tárgyalás alá.

Ujdonságok.

*** A függetlenségi párt közgyűlése.** A függetlenségi pártnak nagy közgyűlése lesz f. hó 28-án vasárnap délelőtt a Korona disztermében. A nagy közgyűlés délelőtt 11 órakor kezdődik, melyet előbb a nagy választmány 10 órakor megtartott ülése fog megelőzni, melyen Thaly Kálmán szeretett országos képviselőnk fog előkölni. E körülmények tudomásul vételére ez uton is felhívjuk partunk ügybuzgó tagjait.

*** Fényes polgári esküvő.** Fényes esküvő volt ma délelőtt 11 és 12 órakor a kistemplomban. Partunk tisztelt alelnökének Kertész János urnak szeretett és szép unokáját Kéry Juli-kát vezette az oltárhoz Guba Daniel n.-létai földbirtokos. Az esketést nagytiszteletű Kis Albert ev. ref. lelkész, országos képviselő ur végezte, ki remek beszédet intézett a fiatal párhoz. A vőlegény násznagya Marjaly Péter létai ev. ref. lelkész, országos képviselő volt. A templom hajóját egész betöltötte a fényes nász vendégség, mely a polgárság színe javából állott. Boldogságot, szerencsét kívánunk mi is a fiatal párnak.

*** A függetlenségi párt bálja.** Városzerte legnagyobb érdeklődéssel viseltetnek a szombaton a »Korona« disztermében megtartandó függetlenségi párt bálja ronts ez érdeklődést fokozza az a körülmény, hogy a függetlenségi nagyevü, debreczeni képviselője, Thaly Kálmán is jelen lesz, több, Budapestről leutazott képviselővel együtt. A függetlenségi párt bálja mindig a legsikerültebbek közé tartozott s nem csoda tehát az a nagy érdeklődés, mely már érkezése előtt jóval annyira nyilvánul. Függetlenségi pogártársak, szép asszonyok, mulatni vágyó fiatal leányok, fiatal emberek, jertek el mind-

nyájan f. h. 27-én a »Korona«-ban levő függetlenségi párt fényes sikerének igerkező báljára. Élvezzünk, mulassunk, hiszen az élet ugyanis csekélység, a halál meg semmi. Élvezzünk, mulassunk mi, kiket még sem a pestis, sem a krétai zene-bona nem fenyeget egészen komoly veszedelemmel.

*** Az intéző bizottság ülése.** A függetlenségi párt intézősége f. hó 25-én d. u. 6 órakor a függetlenségi kör helyiségében ülést tart. Az intéző bizottsági tagokat ez ülésre ezuton is tisztelettel meghívja az elnökség.

*** Megszűnt sajtóper.** A polgármesteri hivatal ez uton is hivatalosan értesíti mindazon sajtóbírósi esküdt urakat, kik a Márk Andre panasza folytán Mile Pál ellen megindított s f. é. márczius 6-ára kitűzött sajtóügyi tárgyalásra meghívtak, hogy mivel a vád visszavonatot s így az ügy megszűnt: ezen sajtóügyi tárgyalásra megjeleniök nem kell. Polgármesteri titkár.

*** A Tisza grófok** című mai politikai 3-dik cikkünkre különösebben felhívjuk olvasóink figyelmét. Mert ez alapos és magas cikkelyecskében összegezve vannak nemzeti és vitélő borosjenői öreg Tisza Kálmán uram harminczhat főerenyének a sirosabbjai, az mely hiteles irások az Szent Dávid király soltárainál világosabban leírják amaz hazafiai érdemek és virtusok minéműségét, a melyeknek miatta a borosjenői nemes Tisza familia többé-kevésbbé kiskoru illetőleg nagykoru uraiból négy darab megtapta a kilenczágú, összesen tehát a harminczhat ágú, grófi koronát. — Az hazafiai erények emez érdekes lajstromát lapunk egy kiváló munkatársa, borosjenői öreg Tisza Kálmán uramnak egy régi kedves belső ismerőse, az a csonka-bonka, törött nyelvű, rozsdás szerkesztőségű öllő szerkesztette össze: melylyel a régi »Debrecezen« régi szerkesztőségében, az ereklüként őrizett rozoga író asztal mellett, nem egyszer szerkesztett jó Tisza Kálmán maga is hatalmas kurucz cikkeket, ki még akkor maga is nyakas ellenzéki vezér volt sa Patay Pesta: bátyánk kulacsáú kívül nem is akasztott még más egyebet szegre.

*** Esküvő.** Mihalovics István helybeli városi tisztviselő, Mihalovics István helybeli gyógyszerész és előkelő polgártársunk fia a napokban esküdt örök hűséget Hadházon Kérészi Gizella kisasszonynak Kérészi N. tiszánánai ev. ref. lelkész keves leányának Kiserje az ifju párt bizdóság és szerencse az élet utain.

*** Árvaügyi bizottsági ülés.** A debreczeni ev. ref. egyház tanacstermében f. hó 25-ik napján d. u. 4 órakor árvaügyi bizottsági ülés lesz, melyen folyó ügyek tárgyalának.

*** Halálozás.** Vettük a következő gyászjelentést: Fájdalmas szívvel tudatjuk felejtethetlen jó férjem, szerető édes apánk, és gyermekünk, hű testvér, szerető vő és rokon néh. Tar István asztalos munkavezetőnk, f. hó 22-én, életének 36, boldog házasságának 10-dik évében hosszas betegség után beállott csendes elhunytát. A boldogultnak hűlt tetemei f. hó 24-én d. u. 4 órakor fognak Kossuth Oláh utca 166 sz. háznál tartandó rövid imával a Kossuth utcai temetőben örök nyugalomra tetetni. Mely végtisztességtelre a boldogultnak rokonait, pályatársait és jó ismerőseit bánatos szívvel meghívjuk. Debreczen, 1897. febr. hó 23. Bánatos neje: özv. Tar Istvánné sz. Kavcz Róza, gyermekei: Pista, Lajos, Feri és Etelka. Szülei: Borbély Engelbert és neje Huszár Julianna, gyermekeik illetve testvéreik: Ferenc és Ödön. Béke hamvaира! A temetést Dankó M. tem. int. rendezi.

*** Rabbiból katolikus pap.** Érdekes vendége volt a napokban a gyöngyösi Ferenc rendi szerzetnek. Ez a vendég Besserd, római katolikus pap, aki arról nevezetes, hogy évekket ezelőtt a legfanatikusabb orthodox rabbi volt Lengyelországban. Mióta átért a katolikus vallásra, már háromszor volt Rómában, ahol nagyon szeretik. Most is éppen onnan jött Triestben, Bécsen és Budapestben át Gyöngyöstre, ahol kis dolga volt. Onnan haza utazott hívei közé a Szepességbe. Magyarul egy szót sem tud de beszél 12 nyelv-

vet, (beleértve a héber, görög és más keleti nyelveket) A talmudban kitűnő jártassága van Tizenegy év óta működik mint katolikus pap mely idő alatt — allítólag — sok református és zsidó családot térített a katolikus hitre. Szenvedélyes térítő és a rabbikat mind szeretné átteríteni. Mostani utja alkalmával is felkereste a hatvani fiatal zsidó papot, Adler drt. de még ez ideig nem sikerült neki ezt a zsidó papot átteríteni.

*** A sertésvásárból.** Hétfőn tartották meg a zárlat feloldása óta a második sertés-vásárt, mely nagyérdeklődés mellett folyt le. Felhajtattott összesen 740 drb. sertés, ebből 638 el is adatott. A kövér sertés kevés volt s így az eladattak legnagyobb része sovány volt. A kövér kilójaért 48—50 krt fizettek, míg a sovány sertés párja 14—20 ft körül kelt el.

*** Öngyilkosság H. Nánáson.** Mint H. Nánásról táviratilag értesítették a megyei tisztifőorvost, ott Kék Imre fiatal gazdember tegnap este az udvarának hátulsó részén levő kertben egy fára felakasztotta magát s mire levágták már kiadta lelkét. Az öngyilkos csak nem régen nősült meg s Nánas egyik legszebb parasztleányát vette el, akit most az eset gyászba borított. — Azt sejtik, hogy Kék i gyógyíthatatlan betegsége miatt követte el az öngyilkosságot.

*** Törvényhatóságok a kvóta emelés ellen.** Sopron megye közgyűlése tárgyalván Heves megye ismert átiratát elhatározta, hogy a kvótafelemelés ellen szintén fölír, de külön kérvényben, melyben azzal az indokolással él, hogy újabb terhet már nem bír meg az ország. — E helyen emlíjük meg hogy Temesvári város közgyűlése Heves vármegye feliratát egyszerűen tudomásul vette s elhatározta hogy önálló kérvényt intéz a képviselőházhoz, melyben hangsúlyozza, hogy a kiegyezési kérdésekben az ország érdekeinek hathatós megvédését elvárja a kormánytól és törvényhozástól. Torontál megye közgyűlése szintén tiltakozott a kvóta felemelése ellen.

*** A szerelem halottjai.** Szenzációs szerelmi dráma történt Szoboszlón. Nánássy Sándor jó módu parasztleány s Császay Sámuel Julcsa nevű leánya szerették egymást; de a legény apja ellenezte a házasságot s a leányt, ki bizott a legény szerelmében, Tszabó Mihályhoz adták szülei fel-ségül. Három hete, hogy meg volt a lakadalom s azóta is napnap után találkozott a fiatal menyecske szeretőjével s ez a férjnek is fülébe jutott s Nánássy t figyelmeztette is; de sem a legény, sem a fiatal asszony nem birt szívvel s Tolla s Kláranál adtak egymásnak találkát s onnan a sötét éjszakában lakására vitte kedvesét ifj. Nánássy Sándor s rávette, hogy együtt haljanak meg. Miután a fiatal asszony lefeküdt a habos párnákra, szeretője mellének szegezte a revolvert s szíven lőtte s aztán maga ellen fordította a fegyvert. A legény apja és cseledei rögtön fölébredtek s láták a szomorú valót a leány halott volt a legény vérző sebékkel pedig még életben. Maghagytták, hogy egy közporsóba tegyék köketsközös kövüsrba temessék. A legény apja vagyonán a köttillető részéről is rendelkezett s azt a szoboszlón létesített endőgymnáziumra hagyta.

*** Az iparos ifjuság önképző egylete** által e hó 26-án a Bika szálloda disztermében tartandó mulatság sikere érdekében a százas bizottság tagjai vállvetve együttes erővel faradoznak intézkedéseikkel a mulatságon részt vevő közönség teljes meglegedését

kiérdemelni igyekeznek. A megjelenő hölgyek remek kivitelű tánczrenddel fognak a rendezőség által megajándékoztatni. A tánczosok keilő számaért a százas bizottság tagjai teljes garantiát vállalnak. Felkérem azokat, kik meghívót mindez ideig nem kaptak s arra igényt tartanak, hogy ez iránt az egyesület n. hatvan utcai helyiségébe felfáradni sziveskedjenek. Kiss Sándor bizottsági elnök.

* **Kijavított mértékek újbóli hitelesítése.** A mértékek javításánál az ürmérték beltartalma rendszerint változik. Erre vonatkozólag tehát a keresk. miniszter ma a városi hatósághoz rendeletet küldött, a melyben elrendeli, hogy a kijavított mértékek újból hitelesítendőek, vagy pedig konfiskálандók.

* **Táncmulatság Nagy Létán.** A nagy létai önkéntes tüzoltó egyesület saját pénztára javára 1897 évi márczius hó 7-én a Nagy-vendéglő termében zártkörű táncmulatságot rendez. Belepti díj személyenként 60 kr. Családjegy 2 frt 50 kr. Kezdeté 7 órakor.

* **A házassági kihirdetés alól való felmentés.** A belügyminiszter elrendelte, hogy a házassági kihirdetés alól felmentést adni azon törvény hatóság első tisztviselője illetékes, akinek hivatalos hatásköre területén van a házasság kihirdetésének elrendelése illetékes anyakönyvvezetőnek székhelye. Ha a kihirdetés alól való felmentésre több törvényhatóság első tisztviselője illetékes, a házasságok között szabadon választhatnak. Ha a törvényhatóság első tisztviselője a felmentés iránti kérelmet megtagadja, a házasságok a belügyminiszterhez folyamodhatuak felmentésért. A felmentés kérelmezésénél be kell mutatni a házasságok születési bizonyítványait vagy az ezeket helyettesítő okmányokat ugyszintén azokat az iratokat, melyekből kitűnik hogy a házasságok között házasság akadály nem forog fenn. Oly okiratokat melyek a törvényhatóság első tisztviselője által egyáltalában nem vagy nem kellően értett nyelven vannak kiállítva a felek saját költségükön hiteles magyar fordítással ellátva kell bemutatniok. Felmentés csak akkor adható ha a házasságok személyesen szóval avagy hitelesített okiratban kijelentik, hogy legjobb tudomásuk szerint közöttük házassági akadály nem forog fenn.

Bál után.

Reggeli öt óra. Margit kisasszony a bál belépőjében ott ül a dívánon. A mama már harmadszor kiált át neki a szomszéd szobából hogy feküdjek le és oltsa el a lámpát.

M a r g i t: Ugyan hagyj békében! Lefeküdni is lusta vagyok! — Alig bírom a lábamat, a fejem pedig majd széthasad! S még nekem most le kell vetkőznöm! Milyen ostobaság is ez a bál! Halálra gyöttri az emben magát, hiába semmiért? Hogy tönkretegyék a ruhánkat, meg hogy tönkretegyük magunkat! És meg ök azok a nyomorult férfiak azt hiszik, hogy ök robotolnak a mi kedvünkért, holott megfordítva van a dolog. Minekünk robot a bál! De persze, férjet kell fogat a mama kedvéért!

A mama: Hat vén lány akarsz maradni? Itt vénülsz a nyakamon? Hiába költöttünk a bálakra?

M a r g i t: Légy nyugodt, nem hiába. — Ha akarod foghatok neked egy ferj gimplit!

A mama: (érdeklődéssel): Hol van? M a r g i t: Most bizonyosan otthon ábrándozik! Hogy nézett a szemembe! Milyen ábrándosan, milyen bután! Valami miniszteri f galmázó. De birtoka is van valahol. Hatatosan belem bolondult. Akkor terdel előttem mikor akarom. Képelem, hogy ül most a szobájában. Rágyújt egy cigarettára és emlé

kebe idézi a szavaimat, a nézésemet! Oh, jól elbántam vele! Biztos, hogy fülig szerelmes! No de én is gondolok rá, az ügyetlenre! Ugy letaposta a lábamat, hogy talán sose felejttem el! Milyen ügyetlen s a mellett milyen szerény! Valóban férjnek való!

II.

Nyolcz óra. Artur teljesen összetörve, hazakerül s felgyürt galleru télikabátjában, dideregve ül egy széken s monológizál:

— Milyen ostobaság! Végigrobotolni egy éjszakát, hiába. Igazi gazdag leány alig volt az egész bálban. Volt ugyan egy, a kiről azt beszéltek, hogy gazdag. Tudja Isten, igaz-e? Annyi szent, hogy én beugrottam a hírnék s erősen kurizáltam neki. Azt hiszem, — hogy gazdag, mert esunya. Gondolom, hogy a szegényke most hogy ábrándozik rólam! Milyen könnyű is ezeket a szegény leányokat elbolondítani! Bizonyára nem jön most álom a szemére! Maga elé képzél, visszaidézi emlékébe minden szavamat! No én nem az övét. Legfeljebb csunya fogait látom magam előtt, meg a nagy száját. Hanem azért egész jó feleség lehet belőle. Majd meglátjuk. Az ilyen csunya leányokból jó asszonyok soktak lenni!

Julius.

IRODALOM.

Verne Gyula újabb munkáiból most jelent meg 56—62. füzet. Az első háromban befejeződik a Robinsonok iskolája, a többiekben az Utazás a föld központja felé kezdődik. Verne a világirodalom egyik legerdekesebb regényírója. Munkái a legragyogóbb fantázia szülöttei, de ebben a szerzővel való elkalandozásban észrevétlenül tanulunk, tudásunk gyarapodik. Mert bármennyire véljük is a tiszta képzelet alkotásainak, mindenkor megvan regényeinek tudományos alapja is. Új világok, új emberek tárulnak föl előttünk; a modern technika hatalmas haladásának egész történetét megismerjük bennök. S történeteik bármennyire is álljanak a tudomány reális alapján, untatókká sohasem válnak. A magyar fordítás sem külső kiállításban, sem az eredeti szidus stílusában nem marad mögötte az eredetinek. A tarka cselekvényt kitűnő francia mesterek illusztrációi színezik ki; hogy pedig a fordítás köteleességére milyen gondot fordít a kiadó-társulat bizonyítja az, hogy a régebbi fordításokat, melyek az új irodalmi nyelv fejlődésében elavultak, újakkal, az eredeti stílusbeli szépségeit is visszaadókcal cseréli föl. A hozzáférhető munkáját pedig megkönnyíti a füzetes kiadás; egy-egy regény 7—10 füzetben befejeződik s így olcsón — füzete 20 kr. — kiki hozzájuthat a teljes Vernehez. — Mert Jules Verne-nek egyetlen könyvtárból nem szabad hiányoznia. A füzetek akár magánál a kiadó Franklin-Társulatnál, vagy akármely könyvkereskedésben is megrendelhetők.

Á Magyar Nemzet története. Wodianer F. és Fiai ismert budapesti kiadócéggel által a millennium alkalmából kiadott nagy illusztrált emlékműből a Szalay Baróti irta Magyar nemzet történetéből beérkezett hozzánk az 56-ik füzet a szokottnál is díszesebb és kényesebb kiállításal. S nem kevésbé érdekes tartalommal. A török uralom végére járunk. Átéljük Karafa eperjesi várát s utána I. József megkoronázását. Feltűnő szép a műemlék, mely Zrínyi Ilona tipikus arcképet ábrázolja. A többi illusztráció a következő: A parkányi csata, a szent Lyga emlékére, Érsekújvár ostroma, Lotharingai Károly arcképe, Abdurahman az utolsó budai basa, Buda ostroma 1556-ban, buda tervrajza, buda megvétele, buda visszavételére vert emlékérem, Pécs ostroma, a mohácsi csata 1687-ben, Karafa Antal gróf táborok, Eperjes 17-ik századi látképe, részlet I. József koronázási menetéből, Eszterházy Pal nádor aláírása, Széchenyi György érsek aláírása, I. József koronázása, Eger ostroma, Munkács vára. —

KÖZGAZDASÁG.

Megakadt sertésforgalom.

Debreczen, február 24.

* (—n) A két év előtt kiűtött s azóta is pusztító sertésvész óriási veszteségeket okozott a magyar mezőgazdaságnak nemcsak az által, hogy a sertésvész meglevő értékét pusztította el, hanem főként az által, hogy a sertésforgalom terén olyan stagnáció állott be, a mely miatt a megmaradt sertésállomány értékesítése válik lehetetlenné.

Sertéseink értékesítése két irányban volt jelentékeny. Egyik a németországi, másik az ausztriai kivitel. Ma mind a kettő minimumra redukálódott. A sertésvész a kőbányai hízalokban dühöngött legnagyobb mértékben, a mely pedig a Németországgal fennálló 1893-iki állategészségügyi egyezmény értelmében egyedüli kiviteli piacunk volt. A sertésvész azonban bebizonyította, hogy mily elhibázott politika volt külföldi sertés-kiviteli piacunkat így módon centralizálni. — mert nemcsak hogy óriási veszteség származott az itt elpusztult állatok után, — hanem a külföld előtt állategészségügyi rendszertünk hitele teljesen megsemmisült.

Es szomoruan kell konstatálnunk, hogy sem megrendült hitelünk helyreállítására, sem sertés-kivitelünk újból való megteremtésére eddig semmi sem történt. Azok a tervezetek, a melyek eddig felmerültek s melyek miatt miniszterválság is volt már, a megvalósulás stádiumába sehoggy sem tudnak jutni, mert Kőbányai hatálmaga az egészség-ség és újalakulást megakadályozza. Pedig addig, a mig megfelelő helyen és módon új kiviteli piac nem létesül, sertéseink külföldre való kivitelét nem remélhetjük. Valóban ideje volna már, hogy a kormány a sok tanácskozás után e kérdésben is tegyen valamit, ha egész sertés-kivitelünket ezzel virágzó sertésenyésztésünk tönkre tenni nem akarja.

Ha az állategészségügyi egyezmény több piacot egynél nem engedélyez, egy a kiviteli piac decentralizációjától egyelőre eltekintünk, de követelnünk kell, hogy az engedélyezett egyetlen kiviteli piacot a követelményeknek megfelelően minél előbb rendezze be és nyissa meg, mert ebben a kérdésben mindennapi halogatás ezekre menő nemzeti vagyon elpusztulását jelenti. De Németországba irányuló kivitelünknel még fontosabb ausztriai kivitelünk és ezen a téren talán még nagyobb mulasztások történnek, mert sokkal könnyebben lehetne azokat a közérdeknek megfelelően megszüntetni. Ausztriába irányuló kivitelünk az állategészségügyi egyezmény hiányában napról-napra a legnagyobb zaklatásoknak van kitéve, tenyésztőink és kereskedőink legnagyobb kárára.

Kormányunk minden eddigi törekvése e zaklatások megszüntetésére meddőnek bizonyult, mert azt az osztrák hatóságok a galicziai sertések oltalmára ismételt alkalommal.

Véleményünk szerint ezen csak úgy lehet segíteni, ha az ország alkalmas pontjain pl. Debreczenben, oly kiviteli piacok és hízalok létesülnek, a melyek a modern technika és egészségügy követelményeinek megfelelően, föltétlenül hiteles bizonylatokat állíthatának ki, a melyeket az osztrák hatóságok resp. kárát tartozván, megszüntennék az örökös zaklatás s ezzel Ausztriába irányuló kivitelünk stagnálása.

Két esztendei vajadás után végre elvárhatjuk, hogy kormányunk tegyen is valamit sertés-kivitelünk föllendítésére. Eddig azonban a sok tanácskozásnak még annyi eredménye sem volt, hogy legalább azt az álláspontot ismertük volna meg, amelyet a decentralizáció kérdésében elfoglal. Pedig ez a legkevésbé, a mit a szomorú tapasztalatok után joggal megvárhatunk. Ha még ezt sem érzük el, miképpen bizzunk a kérdés radikális megoldásában?

Sertésvásár.

febr. 24.

Kőbányai sertéspiacz. Szerbiai: Nehéz (páronként 260 kilogramm felüli súlyban) 51—52—krajczárig, közép (páronként 220—260 kilogramm súlyban) 50—51 krajczárig. Könnyű (páronként 220 kilogramm terjedősúlyban) 40—50 krajczárig.

Sertéslétszám: 1897. évi február 17-ik napján volt készlet 7387 darab, 1897 február hónap 18-én felhajtott 518 drb, 1897 február hónap 18-ik napján elszállított 361 drb, 1897 február hónap 19-ik napjára maradt készletben 7544 drb. — A hizott sertés üzletirányzata élénk.

Budapesti konzum-sertésvásár. A fővárosi petroleum-rakodónál levő székesfővárosi konzum sertésvásár jelentése február 16-áról: Erkezett: 318 dr. Elszállított budapesti fogyasztásra 433 drb. vidékre 34 drb, elszállítatlan maradt 50 drb. — Napárak: 250—280 kgr. súlyban 51—52 kr. 300—380 kgr. súlyban 47—49 kr malaczkok — kr. különfélék 120—180 kgr súlyban 48—50 és 1/2, kr.

Budapesti gabonatözsde.

febr. 24.

A készáruüzlet hivatalos árjegyzései akövetkezők

Búza	kilós	Ar 100 klg.	kilós	Ar 100 klg.
Bánsági ó	76	—	80	—
"	77	7.65	81	8.20—8.25
"	78	7.90	82	8.25—8.30
Tiszavidéki ó	79	—	—	—
"	76	8.00	80	—
"	78	8.10	81	8.25—8.30
Pestvidéki ó	79	—	82	8.30—8.35
"	76	7.90	80	—
"	77	8.15	81	—
Fehérmegyei ó	78	8.10	82	8.20—8.25
"	79	8.20	81	8.25—8.30
"	76	8.20—8.25	80	—
Bácskai ó	77	7.95	80	—
"	78	7.85—8.05	81	8.35
"	79	8.00—8.10	82	8.40
Észak magy	76	—	80	—
"	77	—	81	—
"	78	—	81	—
Repcze bánsági	—	—	—	—

	Min. hekt.-ben	Ar kilogram
Rozs elsőrendű	70—72	6.40
" másodikrendű	—	6.35
Árpa takarmánynak	60—62	4.30
" égetni való	62—64	5.40
" serfölddei	64—66	6.50
Zab	39—41	3.90
Tengeri bánsági	—	3.55
" más nemű	—	3.20
	—	3.40

CSARNOK

Egy detektív regénye.

— Ottolengui Rodrigótól —
— A Debreczeni sajtó fordítása —
(Folytatás.)

Wilson körülbelül már egy óra óta álldogálhatott a ház előtt, amidőn hangos éles sikoly riasztotta fel, rémitette meg. — Hogy valjon valamelyik szomszédos házból vagy amelyikre ép ügyelt hangzott a sikoly, azt nem tudta megkülönböztetni, de arról megvolt győződve, hogy csak asszony sikolhatott így? És ez egyetlen rémületes sikoly a halotti csendes éjszakában, valami szörnyű volt az, hogy összehorzadt hallására.

Tíz perc múlva ismét más izgatta fel a figyelmét: az ötödik emelet egyik ablakában kialudt a világosság.

E még magában nem lett volna ugyan különös, neki is csupán azért tűnt fel, mert egyedül világolt még a házban. Mig ezen töprenkedett, egy ur lépett ki a házból. Abban a véleménybe, hogy Mitchelhez lesz szerencséje gyorsan utána sietett, hogy minden tévedést kikerüljön, az utca másik oldalán akként indult sietve előre, hogy amidőn a férfi az utcai

lámpa elé ért, Wilson jobban szemügyre vehette. Nem Mitchel volt. Tehát vissza akart térni ismét az őrhelyére, de alig lépett kettőt hátra, midőn meglátta Mitchelt az utca másik oldalán. Megkönnyebbülve sóhajtott fel, elengedte maga előtt, azután megszokott ügyességével követte egész a szállodaig, hol látta, mint akasztotta le Mitchel a kapusnál a kulcsot s ment fel a lépcsőkön, meg volt róla győződve, hogy ez éjszakára befejezheti az őrködését.

Az idő meghatározása végett előhúzván óráját, megnézte pontosan, egy óra volt. A szálloda még nyitott olvasótermében egy tudósítást irt a történetéről, melyet egy különös hírnökkel küldött a Barnes irodájába majd hazasietett, hogy egy kis ideig szunditson, mert nagyon kötelességtudó ember volt s jól tudta, hogy már korán az őrhelyén kel vigyáznia, míg Barnes másképen nem rendezkedik.

Barnes is gyorsan végezett Bostonban, hogy még az éjfélvi vonattól vissza is térhetett NewYorkba. Csupán egy napot vesztett most már minden szabad idejét az érdekes, izgatós esetre akarta szentelni.

Midőn másnap reggel kézhez kapta a Wilson tudósítását, a csalódásának egyedüli jele az volt, hogy nagybosszusan sodorgatni kezdte a bajuszát. De azért háromszor végig olvasta az irást, míg darabokra tépte azt s kidobta az ablakon, hol a szélben szétrepültek a papirdarabok.

Barnes fél nyolcz órakor érkezett a harminczadik utczai házba. Biztosan bement a lépcsőaljba, átolvasta valamennyi levélszekrényen a nevet, de sehol sem találta azt a nevet, melyet keresett. Az ötödik emelet, ötödik száma alatt még név vagy névkártya sem volt kifüggesztve, nemhogy levélszekrény, de mivel emlékezett, hogy a Wilson jelentése szerint ép az ötödik emeleten aludt ki a világosság, biztosra vette, hogy ez sem lehet lakatlan. Hogy tehát a lakásba beférközhessen egy cselhez folyamodott, mit a betörők is ügyesen szoktak alkalmazni: az elzárt belső folyosó ajtón meghúzta az első emeleti csengetőt es midőn az ajtó nesztelenül kinyílt, a lépcsőn felmenve, az első emeleten várakozó szobaleánytól bocsánatot kért, hogy tévedésből nem a szándékosan csengetőt húzta meg. Azután pedig folytatta útját az ötödik emeletre, hol a folyosó ajtón csengetett, csengethetett volna ugyan lent, még a földszinten is, de nem akarta előre jelezni a jövetelét, hogy netalán valaki ez idő alatt időt nyerjen a távozásra vagy megbuvásra. Már néhány perc óta várakozott, anélkül, hogy csak egy hangot is hallott volna. csengetett tehát másodszor is, de szinte eredménytelenül. Túrelmetlenségében megfogta tehát a kilincset s fordított rajta egyet s legnagyobb amulatára kinyílt az ajtó. Belépett, betéve az ajtót maga után. Elebb azt hitte, hogy üres lakosztályba tévedett be, de egy pillantással a folyosó végére, egy nyitott ajtón keresztül látta, hogy ott butorozott lakó szoba van. Egy perczig habozott [még, de aztán óvatosan megindult a szoba felé, henézett, nem volt bent senki. Még óvatosabban visszacompolygott a folyosó ajtóhoz s bezárva az ajtót, a kulcsot zsebetette s most belépett ezután a szobába. Nagyon szépen es izléssel volt bebutorozva. Az ablakok az utczára nyitak, közöttük elegáns íróasztalka volt elhelyezve, melynek fiókjá ki volt húzva, mintha csak az imént kotorásztak volna benne. Az asztalon lámpa is volt, talán ugyanaz, melynek a kialvását néhány órával elebb figyelte meg Wilson. Az ablakokkal átellen, oldalon elzárt, üvegezett szárnyas ajtó volt mely valószínűleg másik helyiségbe vezetett s melynek tejszínű üveg táblaira kunkorgós czifrázatok voltak diszként alkalmazva. Az egyik áttetsző helyen Barnes keresztül pillantva, az agyban egy fekvő asszonyi alakot pillantott meg, ami nagyon meglepte, hogy azt sem tudta abban a pillanatban, hogy mit csináljon. Talán épen maga Mitchel Róza asszony volt, aki ott aludt, vagy az aki legalább magát így nevezte, de mindenesetre engedélye nélkül lépett a lakásba. Az ugyan igaz, hogy gyanus volt előtte, hanem olyan mélyebb

okokat még sem tudott volna felhozni, melyekkel eljárását a törvény előtt esetleg kimenthette volna, hogy így a más lakásába behatolt? Mig így fontolgatva állott az üveg ajtó előtt, véletlenül a szobapadlóra tekintett. Szemeit mintha varázslat nyitotta volna fel és bármily szokva volt a rendkívüli, a titokzatos jelenségekhez, mégis összehorzadt. Az ajtó alatt picziny véres patakocská szivárgott át s néhány ujnyi szélességben megnedvesítette a szőnyeg szélét is. Izgatottan lehajlott s a véres nedvességbe, belemártotta ujját.

— Aludt vér! kiáltotta halkán s ziháló lélekzettel.

(Folyt. köv.)

Szerkesztői üzenetek.

Isor urfnak. A bunda nemzeti eledel. A rossz bundával ennekelőtte a vizes időkbén halászták is a sulymot, sőt volt egy Bunda nevű kemény kotró is. Sziklay Miklós üres óráiban még mindig nőtelen; annak a két kerekü járgánynak pedig, kit egy lú szokott húzni s kit Bugyi Sándor uram dirigál, nem vonós négyes a neve, hanem — talyigá! És végül, bár ezt nem is kérdezte tőlünk, hivatalos tisztelettel, mintegy readásképen, hozzuk tudomására, hogy annak a rézpénznek, melynekkel a boldogult Szathmáry Károly szerkesztő társunk bevverte a Tisza palota ablakát Budán, annak idején mikor még a bihari büszke nemes miniszterelnök volt, hát annak garras volt a neve.

Meteorologus H. Dorog. Ez egész reudes szokása az égitesteknek, hogy hol a Jupiter kerülgeti a Vénust, hol a Vénust a Jupiter; de hol meg a Hold tensasszony bujkál a Nap urfi elől... S a mikor nem esik az eső, akkor az okos ember is oda állhat az eresz alá...

Színházi bérlő. Ön sem nem kedves, sem nem fiatal uram, de még a szemei sem lehetnek valami épek, ha ön a mi primadonánkat, a bájos Aniczát valami szunyog termetű filigrán legyezővel téveszti össze. Ha ön uram ezt komolyan mondotta, akkor ön valóban nem érdemes még a színházi bérlő névre sem, de legalább a Boissy-boszorkányokban biztosan nem volt ott, amelyben pedig, tudvalevőleg, a mi bájos Aniczánk oly remekül, oly fenséges kiállítással domborította ki Isten-től adott szépen kifejlesztett tehetségét... Azért valamennyi előfizetők iránt egyformán érezett szeretettel kérjük Önt, hogy máskor vagy jobb okulárét tegyen meggyengült szemőire, vagy egyáltalában vonuljon vissza a támlásszékek további bérléséért, mert az ily nagy tévedéseknek még csak a színvakság sem lehet a mentsége, nemhogy az ilyen kierőszakolt szerkesztői üzenet...

Paulus.

Debreczeni városi színház.

Folyó szám. 152. XXXIV-ik éretlet sz.

Ujházy Ede urnak második vendégjátéka.

Csütörtök 1897 évi február hó 25-én:

A sevillei borbély.

Vigjáték 4 felvonásban, irta: Beaumarchais.

Személyek:

Gróf Almaviva	Vidor Dezső
Bartholó	Ujházy Ede ur
Rozina	Molnar Rózi
Figaro	Benedek Gyula
Don Bazilio	Vagó István
Jegyző	Püspöky Imre
Aicade	Bartha István
Ficzko	Makray Dezső
Fürge	Nagy Kalman

Holnap pénteken 1897. február 26-án

Ujházy Ede ur 3 ik vendégjátékául:

Péntek este, Szép Galathea, Katonásán,

dramol. 1 felv. operette 1 felv. vig. 1 felv.

Uri és női divatáruk
a legolcsóbban beszerezhetők

Ifj. Kovács S.

ezégnél

Kossuth-utca első takarékpénztár épület
ugymint

csődtömegtől

megváltanak

bámulatos olcsó árakban

arassítatnak el.

Kiadó lakás.

Igen csinos két szoba, előszoba, honyha, kamara, pince, egészséges száraz lakás május 1-től kiadó.

Értekezhetni Nagy-uj-utca
1686 sz. a.

Használt üzletajtó

és **kirakat** azonnali megvételre kerestettik. Ajánlatok Bérczy Pálhoz **Csökmő** intézendők.

Az 1895. évi cairoi s az 1896. évi londoni egészségügyi kiállításokon díszok levéllel s arany éremmel kitüntetve. — Orvosi tekintélyek által kipróbált s nagyobb kórodákban kitűnő sikerrel használt külszer:

REUMA SZESZ

biztos s kiváló gyors hatású a test bármennemű csúszos bántalmait, u. m.: köszvény, osz, reuma, ischiás asthma stb. ellen.

Hatása némely esetben meglepő, amennyben gyakrabban idültébb eseteknél is már egyszeri bedőzölésnél a fájdalmakat teljesen megszüntette.

Fog- és fejfájást 5 percz alatt megszüntet.

Egy üveg ára használati utasítással 1 korona erősebb üveg két korona 40 fillér

Főraktárak Budapesten: **TÓRÓK JÓZSEF** ur gyógyszerárában király-utca 12. és **dr EGGER A.** ur gyógyszerárában váci-körú 17. sz. — Ugyiszintén a főváros összes s a vidék csaknem összes gyógyszerárában, valamint a készítő

WIDDER GYULA gyógyszerésznél

S. A. - Ujhely.

Vidéki megrendelések pontosan teljesíttetnek.

Ugyiszintén Debreczenben: **Dr. Rótschnek V. Emil** és **Tóth Béla** urak gyógyszerárában.

Kiadó.

Egy csinos, világos, egészséges — három szoba, konyha, kamara, pince, fásszin és külön padlásból álló udvari lakosztály a Collegium és honvéd-laktanya közelében. Darabos-utca 1013. sz. a.

COGNAC

CZUBA-DÜROZIER & CO.

FRANCZIA COGNACGYÁR, PROMONTOR.

Mindenhol kapható.

Vezérlőpályáj: **RUDESS BLOCHMANN**, Budapest és Bécs.

HOFFMANN és TÁRSA

KÖNYVNYOMDÁJÁBAN

DEBRECZEN, főpiacz, a főpostával szemben

mindenféle

Levélborítékok

a következő olcsó árban kaphatók:

	1000 fillér
44 H2. Jó, zöldes levélboríték czégyomással	2.20
44 V2. Jó, szürke „ „	2.20
44 BB. Jó, kékeszürke „ „	2.20
144 GFL. Erős, recézett világos zöld levélboríték czégyomással	2.40
144 LGL. Erős, narancssárga levélboríték czégyomással	2.45
44 AM. Erős, szürke levélboríték czégyomással	2.40
44 AB. Erős, világos szürke levélboríték czégyomással	2.45
144 JED. Erős, kékes szürke levélboríték czégyomással	2.50
144 JGS. Erős, sárga levélboríték czégyomással	2.50
144 RG. Igen jó világos kék, eres levélboríték czégyomással	2.55
44 GK. Igen jó erős kékes eres levélboríték czégyomással	2.55
44 AF. Finom vil. sárga levélboríték czégyomással	2.60
Jute S. Erős jutte boríték czégyomással	2.65
244 A Cellulose igen erős Cellulos sárga levélboríték czégyomással	2.70
244 CG. Cellulose. Igen erős Cellulos világos hamuszín levélboríték czégyomással	2.70
244 D. Cellulose. Igen erős Cellulos világos zöld levélboríték czégyomással	2.70
144 BB. Legfinomabb fehér levélbor. czégyom. B. 46 c	3.60
46 P. Erős barna okmány levélboríték czégyomással	3.00
41 Patent. Erős barna nagyobb okmány levélboríték czégyomással	8.50

Egyébb nyomtatványokat hasonló olcsó árakban készítünk el.

Olcsó faanyag!!

Tulhalmozott készletek foly-

tán mindennemű

faragott és fűrészelt

épületfa, deszka, lécz és zsindey

rendkívül olcsó árban

kaphatók

a sertésvásártéri faraktárban.